

TABULA XV.

DE ENTE PER SE ET PER ACCIDENS.

Ratione Unitatis Ens est vel per se vel per accidens. Ubi notandum, τὸ per se & per accidens dicit ratione.	I. Predicationis, & sic Duo sunt modi per se, Et ita	<p>Primo modo PER SE dicitur unumquodq; quod alterius definitionem, aut si definiri non possit, conceptum quidditativum ingreditur, ut & ipsa definitio sive conceptus quidditativus. Ita de homine per se dicuntur tum animal quod est genus; tum rationale, quod est differentia; tum animal rationale, quae est ipsa definitio.</p> <p>Secundo modo PER SE dicitur, quod ita alteri inest, ut alterum vicissim i; siue definitionem ingrediatur. Ut numerum esse parem vel imparem: neque enim par & impar sine mentione numeri definiti possunt.</p> <p>Hicce opponitur unus modus predicandi PER ACCIDENS; cum videlicet neque prædicatum subjecti neque subjectum prædicati definitionem, ingreditur: ut hominem, etie a. lbum.</p>	
		<p>II. Modis effendi, & tunc PER SE dicimus, quod non est in aliō tanquam in subjectō, ut substantia; ESSE PER ACCIDENS, quod ad sui existentiam requirit subjectum in basiōnis, ut novem reliqua categoriarum genera. Hoc modo divisio entis in ens per se & per accidens, prorsus coincidit cum illā, quā ens in substantiam & accidens dispeicitur.</p> <p>III. Modis causandi, quomodo aliquid alteri ideo PER SE vel PER ACCIDENS tribuitur, quia alterum est causa ejus per se vel per accidens: Sicut fonsori vineæ vel sepulchri per se competit, effodisse terram; sed per accidens eruisse thesauros.</p>	<p>Per se dicitur, (a.) quod significat figuras predicationis, hoc est, quod collocatur in aliquo ex decem prædicamentis.</p>
Arystotelem Ens	IV. Unitatis, & ita in praesentiā sumitur. Et secundum	<p>Subjecto & accidenti, ut homo albus.</p> <p>Per Accidens quod ab Aristotele non describitur, sed solum per enumerationem specierum, nempe ejus, quod pluribus accidentibus ejusdem subjecti. Ut constat ex Musicus albus, si idem homo simul Musicus sit & albus.</p> <p>Est, (b.) quod habet præcisè ea, quæ ad essentiam, integratatem vel complementum talium entis in suo genere per se & intrinsecè requiruntur. Disp. Metaph. IV. scđ. III. §.6.</p> <p>Aliis hæc arridet descriptio: ENS PER SE est quod nullis, aut certè iis partibus constat, quæ à naturâ primò & per se ad id ordinatae sunt, ut ad tale ens constituendum uniantur.</p>	
		<p>I. Omnia simplicia, sive substantia sunt, ut DEUS, Angelus, anima rationalis; sive accidentia, ut quæ Angelis & animæ rationali insunt.</p> <p>1. Quæ ex materia & formæ substantiali constat, ut homo, quatenus ex corpore & animâ rationali est compositus.</p> <p>2. Quæ ex partibus integrantibus dicto modo unitis constat, ut idem homo, quatenus caput, corpus, pulmonē, carnem, ossa & alias partes complectitur.</p> <p>3. Quæ ex essentiâ & substantiâ constant, ut idem, homo, quatenus est suppositum.</p>	
Svaraz & alios Ens	Per se	<p>Sed & substantiæ incompletæ, exceptâ animâ rationali, aliquo compositionis genere gaudent, & in tantum quidem entia per se sunt, in quantum partes per se unitas habent: ut materia hominis, scilicet corpus organicum: hujusque partes, ut crux, brachium, caput, thorax.</p>	
A	B	H 3	Acci-